

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 39090

за изменение в частта за разноските

гр. София, 09.10.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
закрито заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **700** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а АПК.

Образувано е по молби /два броя/ от 16.04.2026 г. на М. Д. С. за изменение на Решение № 9037 от 06.03.2026 г., постановено по адм. дело № 700/2024 г. по описа на АССГ, в частта за разноските.

В предоставения срок за отговор от ответника такъв не е постъпил.

Съдът, като взе предвид, че Решение № 9037 от 06.03.2026 г. е връчено на 03.04.2026 г. на молителя чрез адвокат, а молбите са подадени на 16.04.2026 г., намира исканията за допустими.

По една от молбите е постановено Определение № 35772 от 16.09.2026 г., с което Решение № 9037 от 06.03.2026 г. е изменено в частта за разноските, като Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП е осъдена да заплати на М. Д. С. разноси в размер на 3 168,45 евро.

По отделно подадената молба от същата дата, съдържаща искане за присъждане на адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ по реда на чл. 38 ЗА, съдът не се е произнесъл.

Разгледани по същество, исканията са частично основателни.

Видно от представения списък по чл. 80 ГПК се претендира адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ по реда на чл. 38, ал.1, т. 3 от ЗА в размер на 9 144,28 лв. Претендират се и направените разноси за държавна такса в размер на 50 лв., както и 2 702 лв. за изготвените по делото ССЕ и СТЕ.

С Решение № 9037 от 06.03.2026 г., постановено по адм. дело № 700/2024 г. по описа на АССГ, по жалба на М. Д. С. е отменен РА № Р-22002222005867-091-001/19.06.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., изменен с Решение № 1766/14.12.2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП, в частта относно установеното задължение за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ за 2016 г. в размер на 19 811 лв., определено след административното обжалване на 8 558,06 лв., ведно с лихвите за забава, и е изменен в частта относно определените задължения за данък по чл. 48, ал. 2 ЗДДФЛ за данъчните периоди 2015 г. - 2020 г., като вместо определените с ревизионния акт задължения в размер на 13 171,15 лв. за 2015 г., 12 018,03 лв. за 2016 г., 8 659,68 лв. за 2017 г., 8 984,63 лв. за 2018 г., 5 862,61 лв. за 2019 г. и 3

332,29 лв. за 2020 г., е определен дължим данък, както следва: за 2015 г. - 5 102,67 лв., ведно със законна лихва в размер на 3 666,45 лв.; за 2016 г. - 4 655,94 лв., ведно със законна лихва в размер на 3 030,88 лв.; за 2017 г. - 3 354,88 лв., ведно със законна лихва в размер на 1 978,42 лв.; за 2018 г. - 2 730,16 лв., ведно със законна лихва в размер на 1 352,64 лв.; за 2019 г. - 0,00 лв. и за 2020 г. - 0,00 лв., или общо дължим данък по чл. 48, ал. 2 ЗДДФЛ в размер на 15 843,65 лв., или 8 100,73 евро, и общ размер на законната лихва 10 028,39 лв., или 5 127,43 евро.

С посоченото решение оспореният РА е отменен в 55 % от обжалваната част.

Със същото решение Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП е осъдена да заплати на жалбоподателя разноски по компенсация в размер на 1 223,69 евро, а с Определение № 35772 от 16.09.2026 г. решението е изменено в частта за разноските, като в полза на жалбоподателя е присъдена сумата от 3 168,45 евро.

Съгласно разпоредбата на чл. 176а АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или измени постановеното решение в частта за разноските.

Предвид изхода на делото исканията са частично основателни.

Направените от жалбоподателя разноски за държавна такса и възнаграждения за вещи лица са в общ размер на 2 752 лв. или 1407,07 евро, като съразмерно с уважената част от жалбата на М. Д. С. се следват разноски в размер на 773,89 евро.

По отношение на претендираното адвокатско възнаграждение съдът намира, че доколкото процесуалното представителство е осъществено при условията на чл. 38, ал.1, т. 3 ЗА, право на възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗА има адвокатът, оказал безплатната правна помощ. Като съобрази материалния интерес, фактическата и правна сложност на делото, обема на осъществената процесуална защита и уважената част от жалбата, съдът намира, че на адв. Т. Ц. следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 2 571,46 евро.

По отношение на определеното в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение съдът намира, че не са налице основания за изменение на определения размер от 176,90 евро. Делото е обявено за решаване на 09.02.2026 г., поради което не намира приложение последващото изменение на чл. 161, ал. 1 ДОПК, на което се позовава молителят. Доколкото адвокатското възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗА представлява самостоятелно вземане на процесуалния представител, същото следва да бъде присъдено отделно от разноските, дължими на жалбоподателя.

Ето защо Определение № 35772 от 16.09.2026 г. следва да бъде изменено в частта относно размера на присъдените на жалбоподателя разноски и допълнено относно дължимото адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗА.

Поради горното и на основание чл. 176а АПК, Административен съд София - град, III отделение, 7-ми състав

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ Определение № 35772 от 16.09.2026 г., по адм. дело № 700/2024 г. по описа на Административен съд София - град, в частта, с която Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП е осъдена да заплати на М. Д. С. разноски в размер на 3 168,45 евро, като вместо това ОСЪЖДА Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП да заплати на М. Д. С. разноски в размер на 773,89 евро.

ДОПЪЛВА Определение № 35772 от 16.09.2026 г., по адм. дело № 700/2024 г. по описа на Административен съд София - град, в частта за разноските, като

ОСЪЖДА Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП да заплати на адв. Т. Ц., на основание чл. 38, ал. 2 ЗА, адвокатско възнаграждение в размер на 2 571,46 евро.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбите в останалата им част.

Определението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: